

DE FILIO PRODIGO

EPISTOLA XV.

nietur; si nulla dei offensa in eo reperiatur.
SECUNDVS TRACTATVS SECUNDE PARTIS PRINCIPALIS

Incipit epistola atque tractatus beati Hieronymi super quæstiones noui testamenti.

Beati Hieronymi ad Damasum papam de filio prodigo p[ro] illi scdm[is] peccator[em] penitentem sed m[od]estum mysticu[m] senfum gentile abdicantis illecebris erroribusq[ue] ad dei cultu[m] conuersum, p[er] maiorem autem filiu[m] inuidientem vel iudæos vel reliquos sanctos interprantans; in q[ui]bus licet iustis oñdit esse posseliuorem.

EPISTOLA. XV.

BEATITV DINIS TVAE infrogatio disputatio fuit: & sic q[ui]slle qrendo viā est edisse quæstis. Sapientia q[ui]pp[er]e interroganti sapientia reputab[itur]. Ais q[ui]s est iste euāge[re]lio p[er] q[uo]d duo bus filii substantia diuidit? Qui dui filii? Qui maior? Qui uice minor? Qui uo[lo] minor accepta substantia cū meretricibus dissipat? Fame facta a principio regionis præponit porcis; siliquas comedit: ad patrem redit. Accipit annu[lo] & stolæ. Et imolas ei vitulus saginatus? Quis sit maior frater? Et quod de agro venies susceptione fris inuidiat. & cetera q[ui]n in euangelio plenius explicant. Addis insup: Scio multos diversa in hac lectio diversa dixisse: & frem maior iudeu[m]: minor æstimasse gentilem poplum. Sed quæro quod iudaico populo possit aptari. Ecce tot annis seruui tibi: & n[on]q[ue] mādatu[m] tuu[lo] p[er]terru[lo]: & n[on]q[ue] dedisti mihi hædū: ut cu[m] amicis meis epularer. Et illud. Filii tu semper mecum es: & oia mea tua sit. Si autem adesto & petore voluerimus esse pabolat[us]: iuste non poterit cōuenire: ut de salute alterius & fratris maxime cōtristet. Si enim inuidia diaboli mors introiuit in orbem traxit. & imitan[er] eum: q[ui] sunt ex parte eius: n[on]q[ue] p[er]sona iusti tamen inuidia poterit coaptari: ut foris steterit & clementissimo p[er] rigidus obsterit. Solusq[ue] liuore cruciatus latice domus interesse non luerit. Itaq[ue] sicut in ceteris pabolis: q[ui] non sunt a salvatori diserte: quod ob causam dicta simi soleamus inquirere: ita & in hac facere debemus. q[ui]re d[omi]n[u]s in istiusmodi yba, pr[es]up[er]it: & ob qua inrogatione responsum similido, plata sit. Scribæ & pharisæi inuictabat dicentes: Quare hic pecatores recipit: & vescit cu[m] eis: super q[ui]pp[er]e sermo p[re]misserat. Erat autem accedentes ad eum o[ste]n[er] publicani & p[ec]t[or]es volentes audire eum. Itaq[ue] hinc ois iuidia: cur q[ui]s legis p[re]cepta dānarē: teorū cōf[er]bulatione atq[ue] cōsūmū d[omi]ni non vitaret. Et haec Lucas. Ceterū Matthæus ita loquitur: Cū autem discūb[er]erit in domo: Ecce m[od]esti p[ec]t[or]es & publicani uenientes recubebat cu[m] Iefu: & cu[m] discipulis eius: q[ui] videt[ur] pharisæi dicebat discipulis eius: q[ui]re cu[m] p[ec]t[or]ibus & publicanis māducat m[od]estu[m] v[er]itatem. Qui audiens dixit: Nō necesse h[ab]et sani inedicu[m]: sed male h[ab]entes. Euntes autem discite quid sit misericordia v[er]o: & nō sacrificiu[m]: nō veni vocare iustos: sed p[ec]t[or]es ad p[ri]niam. Marcus q[ui] in eadē yba cōsentit. Igis ut diximus: ois ex lege q[ui]stio nascet[ur]: lex q[ui] iustificat tenax clementia non habebat: sed quicunque adulteri: homicida: fraudator: & vt breuius dicam: mortali criminis tenebatur: nulla veniam p[ri]niæ laxabatur a crimine. oculū p[er] oculo: dentē p[er] dentem: aīam p[er] aīam iubebant exoluere. Oes itaq[ue] declinauerunt: simul inutiles facti erat non erat qui faceret bonū: nō erat usq[ue] ad vnu. Vbi autem abundauit p[ec]t[or]um supabundauit grā. Et misit deus filiu[m] suu[m] factu[m] ex muliere: qui destru[er]to medio parvitate fecit vtrūq[ue] vnu. & aust[er]itatē legis euāgelij g[ra]ta cōperauit. Vnde & Paulus ad ecclesiastis scribens: G[ra]ta vobis inquit: & pax a deo p[er] n[ost]ro & dno Iefu xpo: g[ra]ta q[ui] non ex merito retributa: sed ex donante concessa est. Pax vero qua reconciliati deo sumus h[ab]entes pp[ro]p[ter]eator[em] dñm n[ost]rm Iesum xpm: qui donauit nobis delicta nostra: & delevit q[ui]d era cyrographū mortis cōtra nos affigēs ille ludus crucis: & principatus & potestates fecit ostētū: triūphas eas in ligno: q[ui] autem maior p[er]esse clementia q[ui] vt filius dei hoīs filius nascereſ. Necē mēsiū fastidio sustineret. Partus expectarer ad uētū: Inuolueret p[an]nis: Subh[ab]ceret pentibus. Per singulas adoleret aetates. Et post cōtumelias vocū alapas & flagella: crucis q[ui] p[er] nobis fieret maledictū: vt nos a maledicto legis absoluueret. Pater factus obediens v[er]o ad mortem: & id opere cōpleret: q[ui]d ante ex p[er]sona mediatoris fuerat de p[re]catus dicēs: Pater volo vt quō ego & tu vnu sumus: ita isti in nos vnu sint. Ergo quia ad hoc venerat: vt q[ui]d erat impossibile legi: quia nemo ex ea iustificabat: ineffabili misericordia vincere[re]: publicanos & p[ec]t[or]es ad penitentiā p[ro]uocabat. Coniuiri q[ui]c[unque] eorum expetens: vt in cōiuirio docerent: si cut manifestū esse poterit et: qui euangelia sollicita mente plegerit. Quod & cibis eius & potu[m] & deambulatio vniuerfa q[ui] gelissi in corpore: salutē hoīm p[er]curarint. Hoc videt[ur] scribæ & pharisæi aduersus legem eum facere dicebant: Ecce hoī vorax: & vni potator: amicus publicanorum & peccatorum. Nā an reprehenderat: quare curaret in sabbatis. Dñs ergo vt hanc coru[m] accusationē clementi rōne suparet: tres pabolas p[ro]posuit: ex quib[us] vna est, xcix, ouia in montibus relictarum: & vnius perditæ: quæ pastorū humeris est relicta. Alia dragmæ quā mulier ac-

E ij

Mat. ii.
Mat. 12.

Mat. 19.

Luc. 15.

Luc. 15.

Mat. 2.

Ro. 1.

Mat. 11.

Mat. 12.